

59

RPL/118965/2019 P
Data: 2019-09-24

ZGŁOSZENIE

ZAINTERESOWANIA PRACAMI NAD PROJEKTEM - ZGŁOSZENIE ZMIANY DANYCH*

projekt z dnia 12 września 2019 roku ustawy o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (numer w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD 557)

(tytuł projektu założeń projektu ustawy, projektu ustawy lub projektu rozporządzenia - zgodnie z jego treścią udostępnioną w Biuletynie Informacji Publicznej lub informacją zamieszczoną w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów, Prezesa Rady Ministrów albo ministrów)

A. OZNACZENIE PODMIOTU ZAINTERESOWANEGO PRACAMI NAD PROJEKTEM

RWPD
MINISTERSTWO FINANSÓW
KANCELARIA GŁÓWNA

1. Nazwa/imię i nazwisko**
Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa

Wpł. 2019-09-24

2. Adres siedziby/adres miejsca zamieszkania**
Ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice

3. Adres, do korespondencji i adres e-mail
Ul. Kościuszki 30, 40-048 Katowice, biuro@giph.com.pl

Dep. .... *pk* ... zał. .... *kap*

B. WSKAZANIE OSÓB UPRAWNIONYCH DO REPREZENTOWANIA PODMIOTU WYMNIENIONEGO W CZĘŚCI A W PRACACH NAD PROJEKTEM

Lp.	Imię i nazwisko	Adres
1	Janusz Olszowski	ul. Kościuszki 30; 40-048 Katowice
2		
3		
4		
5		

C. OPIS POSTULOWANEGO ROZWIĄZANIA PRAWNEGO, ZE WSKAZANIEM INTERESU BĄDĄCEGO PRZEDMIOTEM OCHRONY

W nawiązaniu do projektu nowelizacji ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (dalej: „ustawa” lub „ustawa o podatku akcyzowym”) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa (dalej: „Izba”) pragnie przedstawić stanowisko w zakresie planowanych zmian dotyczących obrotu wyrobami węglowymi w rozumieniu ustawy o podatku akcyzowym.

Na wstępie pragniemy wyrazić pełną aprobatę dla wprowadzanych zmian polegających na rezygnacji z obowiązku ujmowania danych dowodów osobistych (lub innych dokumentów stwierdzających tożsamość) finalnego nabywcy węglowego będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej w oświadczeniach, o których mowa w art. 31a ust. 3c ustawy oraz listach przewidzianych w art. 31a ust. 3 pkt 1 lit. b) ustawy. Dotychczasowe regulacje, obowiązujące w tym zakresie od 1 stycznia 2019 r. budziły bowiem wiele wątpliwości pod kątem zgodności tego rozwiązania z przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych (tzw. RODO) i niejednokrotnie napotykały sprzeciw ze strony samych nabywców węgla.

Niezależnie od powyższego, zrzeszeni w Izbie przedsiębiorcy pragną również wyrazić swoje uwagi dotyczące niektórych spośród planowanych zmian, dotyczących zasad stosowania zwolnienia wyrobów węglowych od akcyzy, które zostały przewidziane w przedmiotowym projekcie.

Wątpliwości i obawy wśród czołowych polskich producentów i sprzedawców wyrobów węglowych budzą w szczególności następujące kwestie:

- konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych w przypadku odmowy przedstawienia dowodu tożsamości przez nabywcę;
- konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów w przypadku jakichkolwiek uchybień w treści oświadczenia składanego przez nabywcę;
- konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów w przypadku stwierdzenia różnic ilościowych;
- brak dostosowania nowych regulacji do dostaw wyrobów na podstawie umów ramowych;
- nieuwzględnienie w projektowanych przepisach możliwości sprzedaży wyrobów węglowych na odległość (przez Internet lub telefon).

Poniżej przedstawiono szczegółowe uwagi dotyczące poszczególnych kwestii wraz z postulowanymi modyfikacjami kierunku zmian legislacyjnych.

1. Konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych w przypadku odmowy przedstawienia dokumentu, o którym mowa w art. 31a ust. 3g ustawy (art. 31a ust. 3h pkt 1 ustawy)

Przedstawiony projekt nowelizacji zakłada, że w przypadku odmowy okazania przez finalnego nabywcę węglowego, będącego osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej, dokumentu pozwalającego na zweryfikowanie tożsamości, dostawca jest zobligowany do zastosowania stawki przewidzianej w art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Z punktu widzenia zrzeszonych w Izbie podmiotów zajmujących się wydobywaniem i sprzedażą wyrobów węglowych, wprowadzenie powyższej regulacji będzie stanowiło bardzo istotne skomplikowanie procesów związanych z realizacją dostaw węgla w zwolnieniu od akcyzy. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej bardzo często bowiem dochodzi do przypadków, w których dostawcy nie mają bezpośredniego kontaktu z nabywcą wyrobów węglowych – dotyczy to w szczególności sytuacji, gdy węgiel jest odbierany przez przewoźników posiadających stosowne pełnomocnictwa do reprezentacji nabywców. Obecnie w takich przypadkach tożsamość nabywcy jest weryfikowana przez przewoźnika w momencie odbierania pełnomocnictwa od nabywcy wyrobów węglowych – po wprowadzeniu art. 31a ust. 3h zastosowanie takiego rozwiązania będzie potencjalnie skutkowało koniecznością naliczenia akcyzy. To z kolei będzie oznaczało, że znaczna część osób fizycznych nabywających wyroby węglowe np. na potrzeby prowadzonych gospodarstw domowych nie będzie mogła efektywnie skorzystać ze zwolnienia przysługującego im na podstawie art. 31a ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym. Skutki takiej regulacji mogą odczuć zwłaszcza osoby starsze lub których stan zdrowia nie pozwala osobiście zakupić wyroby węglowe i polecają przewoźnikowi działanie w ich imieniu.

Na uwagę zasługuje fakt, iż na moment otrzymania płatności i wystawienia faktury dokumentującej daną transakcję dostawca niejednokrotnie nie jest w stanie przewidzieć, czy: (i) wyroby węglowe zostaną odebrane w miejscu docelowym przez nabywcę czy osobę działającą w jego imieniu (np. domownika) oraz (ii) czy nabywca (osoba działająca w jego imieniu) odmówi okazania dokumentu tożsamości. W konsekwencji, zdaniem Izby, w praktyce bardzo często będą miały miejsce sytuacje, w których dostawcy będą zobligowani do wystawienia faktury korygującej zwiększającej cenę dostarczonych wyrobów węglowych o akcyzę od nich należną. To z kolei będzie skutkowało nie tylko koniecznością zapłaty akcyzy przez dostawcę, lecz również zwiększeniem kwoty należnego podatku od towarów i usług.

Zdaniem Izby w praktyce znacznie utrudnione może być wyegzekwowanie kwoty dodatkowej należności od poszczególnych osób fizycznych nabywających wyroby węglowe – zwłaszcza w przypadku gdy transport wyrobów węglowych jest organizowany przez dostawcę lub przewoźnika działającego w jego imieniu. Bardzo prawdopodobne jest bowiem, że nabywca odmówi uiszczenia dodatkowej należności w momencie odbioru wyrobów węglowych – w takim przypadku dostawcy pozostaną dwie możliwości: (i) odmowa wydania wyrobów węglowych, co będzie rodziło po jego stronie dodatkowe koszty związane z koniecznością ponownego przemieszczenia węgla albo (ii) samodzielne pokrycie kosztów akcyzy od sprzedanych wyrobów węglowych. Z punktu widzenia aktualnej sytuacji finansowej polskiej branży węglowej oba te rozwiązania nie są możliwe do zaakceptowania.

Niezależnie od powyższego po stronie przedsiębiorców pojawiają się wątpliwości, w jaki sposób organy zamierzają / będą w stanie weryfikować, czy nabywca w przypadku danej transakcji odmówił okazania dokumentu tożsamości dostawcy. Mając na uwadze, że czynność weryfikacji dowodu tożsamości, w świetle przedstawionego projektu nowelizacji, nie musi być w żaden sposób dokumentowana, w praktyce mogą pojawić się trudności w udowodnieniu w trakcie ewentualnej kontroli, że w danym przypadku dostawca nie miał podstawy, by zastosować regulację przewidzianą w art. 31a ust. 3h pkt 1 ustawy. Dlatego też z punktu widzenia ochrony własnych interesów dostawcy będą zmuszeni do wprowadzenia dodatkowych procedur mających na celu potwierdzenie przeprowadzenia weryfikacji tożsamości nabywcy.

W świetle powyższego, w ocenie zrzeszonych w Izbie podmiotów, należałoby rozważyć możliwość rezygnacji z wprowadzenia komentowanej regulacji. Tym bardziej, że z punktu widzenia ochrony interesów Skarbu Państwa brak jest jakichkolwiek przesłanek, by po stronie dostawcy powstawał obowiązek zapłaty akcyzy od dostarczanych wyrobów węglowych, w przypadku gdy zarówno organ jak i nabywca nie kwestionują, że dostawa została zrealizowana na rzecz danego podmiotu.

2. Konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych w przypadku stwierdzenia, że dane zawarte w oświadczeniu są niekompletne lub nieczytelne (art. 31a ust. 3h pkt 2 ustawy)

Projektowana nowelizacja zakłada obowiązek zastosowania przez dostawcę pozytywnej stawki akcyzy m.in. w przypadku gdy dane zawarte w oświadczeniu nabywcy są niekompletne lub nieczytelne.

Jakkolwiek wprowadzenie tego rodzaju sankcji może w niektórych przypadkach skłonić nabywców do bardziej skrupulatnego wypełniania oświadczeń o przeznaczeniu wyrobów węglowych, regulacja przewidziana w projektowanym art. 31a ust. 3h pkt 2, zdaniem Izby jest zbyt daleko idąca. Należy bowiem zauważyć, iż komentowany przepis wprowadza obowiązek naliczenia akcyzy – niezależnie od tego, jakich danych dotyczy stwierdzone uchybienie.

Powyższe oznacza, że dostawca będzie zobligowany do naliczenia akcyzy np. w przypadku gdy na oświadczeniu złożonym przez nabywcę data lub miejsce złożenia oświadczenia jest nieczytelna lub niekompletna. Tymczasem dane te w żaden sposób nie wpływają na możliwość identyfikacji kontrahenta czy weryfikację przeznaczenia wyrobów węglowych do celów uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy. Z punktu widzenia systemu opodatkowania wyrobów węglowych akcyzą (oraz ochrony interesów Skarbu Państwa) nie ma zatem jakichkolwiek przesłanek przemawiających za koniecznością naliczania podatku akcyzowego.

Ponadto takie brzmienie przepisu może budzić szereg wątpliwości interpretacyjnych i prowadzić do dość absurdalnych wniosków. Przykładowo brak podania roku lub omyłkowe podanie roku ubiegłego (co dość często zdarza się na przełomie lat kalendarzowych) na gruncie literalnego brzmienia projektowanego przepisu może skutkować utratą prawa do zastosowania zwolnienia.

W ocenie zrzeszonych w Izbie podmiotów nakładanie sankcji w postaci obowiązku zapłaty akcyzy od wyrobów węglowych w przypadku nieistotnych braków w treści oświadczenia złożonego przez nabywcę byłoby zbyt rygorystyczne. W związku z tym Izba pragnie zwrócić się z prośbą o modyfikację komentowanego przepisu i ograniczenie zakresu zastosowania wspomnianej sankcji wyłącznie do przypadków, w których uchybienia w treści złożonego oświadczenia uniemożliwiają identyfikację nabywcy wyrobów węglowych. Tylko bowiem w tych wypadkach po stronie Skarbu Państwa może zachodzić jakiegokolwiek ryzyko nadużyć w podatku akcyzowym – w przypadku zaś uchybień mniejszej wagi (np. co do daty złożenia oświadczenia) ryzyka takiego nie ma. Nie ma zatem też uzasadnienia dla wprowadzania obowiązku zapłaty akcyzy.

3. Konieczność efektywnego opodatkowania wyrobów węglowych w przypadku gdy ilość nabywanych wyrobów jest inna niż wskazana w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 (art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy)

Sankcja w postaci obowiązku zastosowania stawki akcyzy przewidzianej w art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy, zgodnie z art. 31a ust. 3h pkt 3 ma znaleźć zastosowanie również w przypadku gdy ilość nabywanych wyrobów węglowych jest inna niż wskazana w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 ustawy. Przy czym projektowane brzmienie przepisu nie wprowadza jakichkolwiek wyjątków, które pozwalałyby na uniknięcie negatywnych konsekwencji, np. w przypadku gdy różnice ilościowe mieszczą się w granicach dopuszczalnych ubytków wyrobów węglowych.

Opisane powyżej rozwiązanie całkowicie pomija fakt, iż w przypadku wyrobów węglowych do powstawania różnic ilościowych dochodzi w znacznie większym stopniu niż w przypadku innych wyrobów akcyzowych. Wynika to m.in. z właściwości samych wyrobów węglowych oraz ich sposobu przemieszczania i załadunku (nie ma możliwości wyładowania całości węgla z naczepy, pewna ilość węgla jest też zwiewana / usypuje się z naczepy). Ponadto różnice ilościowe pomiędzy wartością wskazaną w oświadczeniu a ilością rzeczywiście dostarczoną nabywcy mogą być również skutkiem dopuszczalnego błędu pomiaru stosowanych urządzeń (wag itp.).

Mając na uwadze powyższe, należy zatem zauważyć, że wprowadzenie art. 31a ust. 3h pkt 3 ustawy w brzmieniu przedstawionym w projekcie skutkowałoby niemalże automatyczną koniecznością zapłaty akcyzy w przypadku praktycznie wszystkich dostaw wyrobów węglowych. To z kolei oznaczałoby niemalże całkowity brak możliwości zastosowania zwolnienia od akcyzy – tym samym art. 31a ust. 1 ustawy w odniesieniu do dostaw wyrobów węglowych na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej stałby się w sumie przepisem martwym. To z kolei może prowadzić do zwiększenia udziału w rynku tzw. szarej strefy – co zresztą, zdaniem niektórych przedsiębiorców, można

było zauważyć już po wejściu w życie regulacji nakazującej zbieranie danych dokumentów tożsamości.

W tym miejscu warto również zwrócić uwagę na fakt, że różnice pomiędzy wartością wskazaną w oświadczeniu a rzeczywiście dostarczoną ilością wyrobów węglowych wynikają również z tego, że na moment składania oświadczenia niejednokrotnie nie jest możliwe precyzyjne określenie ilości, która zostanie załadowana na dany środek transportu. Ilość ta może zostać finalnie określona dopiero po załadunku wyrobów węglowych – tymczasem oświadczenie bardzo często jest składane wcześniej, np. na moment złożenia zamówienia (w tym bowiem momencie ustalana jest finalna cena sprzedawanych wyrobów węglowych). Dlatego też w praktyce zazwyczaj oświadczenie wskazuje maksymalną ilość wyrobów węglowych, która może zostać dostarczona w ramach danej transakcji. Podejście to jest obecnie również szeroko akceptowane przez organy podatkowe i potwierdzone w drodze indywidualnych interpretacji prawa podatkowego. Tym samym wprowadzenie regulacji, która będzie wprowadzała obowiązek naliczenia akcyzy w każdym przypadku gdy ilość wyrobów węglowych dostarczonych nabywcy różni się od wartości wskazanej w oświadczeniu, stoi w całkowitej sprzeczności z obecnym podejściem organów oraz praktyką gospodarczą. W związku z tym zmiana ta będzie skutkowała koniecznością daleko idących modyfikacji w obrocie wyrobami węglowymi. Jednocześnie wysoce prawdopodobnym jest, że modyfikacje te i tak nie pozwolą na zastosowanie zwolnienia od akcyzy – z uwagi na wskazany powyżej dopuszczalny błąd pomiaru nawet jeśli oświadczenie zostanie złożone po finalnym określeniu ilości dostarczanych wyrobów węglowych ponowne przeważenie tych wyrobów może skutkować uzyskaniem odmiennej wartości.

W świetle powyższego zdaniem Izby należałoby rozważyć modyfikację zapisu wprowadzanego ust. 3h – np. poprzez rezygnację z nakładania sankcji w przypadku stwierdzenia różnic pomiędzy ilością dostarczoną nabywcy a wartością wskazaną na oświadczeniu (tak długo, jak długo złożone oświadczenie obejmuje ilość dostarczoną nabywcy – tj. nie dostarczono więcej wyrobów niż wynikałoby to ze złożonego oświadczenia).

4. Brak dostosowania nowych regulacji do dostaw wyrobów węglowych na podstawie umów ramowych

Zapisy przewidziane w projektowanym art. 31a ust. 3h wprowadzają obowiązek naliczenia akcyzy m.in. w przypadku nieokazania dowodu tożsamości przez nabywcę wyrobów węglowych (pkt 1) oraz w przypadku rozbieżności pomiędzy ilością wyrobów rzeczywiście dostarczonych nabywcy a wartością wskazaną w oświadczeniu (pkt 3). W ocenie Izby, przedstawiona propozycja całkowicie pomija fakt, że oświadczenia finalnych nabywców węglowych mogą być składane w umowach ramowych. W takim przypadku składane oświadczenie odnosi się do całej ilości wyrobów węglowych wskazanej w tej umowie – niezależnie od ilości dostaw realizowanych na rzecz danego kontrahenta (możliwe jest np. zawarcie umowy ramowej obejmującej dostawę 100 ton węgla i złożone w umowie oświadczenie obejmuje zarówno przypadki, w których cała ilość jest dostarczana w ramach jednej dostawy jak i przypadki, w których dochodzi do 10 dostaw po 10 ton każda). W konsekwencji niemal w każdym przypadku ilość wyrobów węglowych dostarczonych w ramach pojedynczej transakcji będzie inna niż ilość wskazywana w oświadczeniu złożonym w umowie – bowiem sens rozwiązania przewidzianego w art. 31a ust. 3e ustawy polega na umożliwieniu złożenia jednego, zbiorczego oświadczenia dla wielu dostaw (naturalną konsekwencją jest więc, że ilość wynikająca z oświadczenia będzie inna niż ilość dostarczona w ramach danej transakcji).

Co więcej, w przypadku dostaw realizowanych na podstawie umów ramowych, bardzo często nie ma potrzeby każdorazowej weryfikacji tożsamości nabywcy, ponieważ dane te zostały zweryfikowane na etapie zawierania współpracy (podepisania umowy ramowej). Jednocześnie przepisy ustawy o podatku akcyzowym w żadnym miejscu nie nakazują, by w takich przypadkach dostawca każdorazowo weryfikował tożsamość dobrze znanego mu nabywcy. W konsekwencji nie ma jakichkolwiek podstaw do nakładania sankcji w postaci konieczności naliczenia akcyzy w każdym przypadku, gdy nabywca nie okazuje dokumentu tożsamości w trakcie realizacji poszczególnych dostaw.

Mając na uwadze powyższe, Izba pragnie zwrócić się z prośbą o rozważenie modyfikacji projektowanego zapisu art. 31a ust. 3h ustawy w celu dostosowania brzmienia tego przepisu do przewidzianej w art. 31a ust. 3e możliwości składania oświadczeń w umowach ramowych. Brak stosownej modyfikacji w tym zakresie będzie bowiem oznaczał realne wyłączenie możliwości stosowania art. 31a ust. 3e ustawy o podatku akcyzowym, co z kolei stałoby w całkowitej sprzeczności z zasadą racjonalności ustawodawcy oraz wiązałoby się z istotnym wzrostem obowiązków formalnych zarówno po stronie nabywców jak i dostawców wyrobów węglowych.

5. Nieuwzględnienie w projektowanych przepisach możliwości sprzedaży wyrobów węglowych na odległość (przez Internet lub telefon)

Zarówno obecnie obowiązujące regulacje jak i planowane zmiany ustawy o podatku akcyzowym całkowicie pomijają fakt, że obecnie węgiel jest sprzedawany nie tylko drogą tradycyjną, lecz również na odległość, np. za pośrednictwem sklepów internetowych. Aktualne przepisy (podobnie jak i nowelizacja) tworzone były wyłącznie z myślą o tradycyjnej dostawie wyrobów węglowych, w przypadku której dostawca ma możliwość bezpośredniego kontaktu z nabywcą. W konsekwencji regulacje te całkowicie pomijają fakt, iż część sprzedaży wyrobów węglowych (zwłaszcza na rzecz osób fizycznych nieprowadzących działalności gospodarczej) „przeniosła” się do Internetu. Dlatego też nie są one dostosowane do specyfiki tego segmentu obrotu wyrobami węglowymi – w szczególności do ograniczonego bezpośredniego kontaktu pomiędzy dostawcą a nabywcą wyrobów węglowych oraz elektronicznego obiegu informacji i dokumentów.

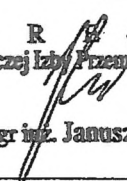
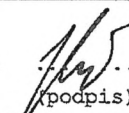
Dla przykładu Izba pragnie wskazać obowiązek odbierania oświadczeń zawierających podpis nabywcy wyrobów węglowych. Obecnie obowiązujące regulacje nie wprowadzają możliwości złożenia tego podpisu drogą elektroniczną, zaś organy podatkowe co do zasady stoją na stanowisku, że w przypadku oświadczenia elektronicznego nabywca musi dysponować kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Tymczasem osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, zazwyczaj takim podpisem nie dysponują.

Z punktu widzenia przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie sprzedaży wyrobów węglowych przez Internet, celowym byłoby zatem uregulowanie ww. kwestii i wprowadzenie alternatywnych metod złożenia oświadczenia o przeznaczeniu wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy. Szczególnie pożądanym byłoby umożliwienie złożenia takiego oświadczenia poprzez kliknięcie odpowiedniego pola przez zarejestrowanego (i zweryfikowanego) użytkownika.

W kontekście już i tak utrudnionej realizacji dostaw wyrobów węglowych sprzedawanych przez Internet, głębokie zaniepokojenie wśród przedsiębiorców prowadzących działalność w tym zakresie wzbudziło planowane wprowadzenie art. 31a ust. 3h ustawy. Z brzmienia przedstawionego projektu można bowiem wywnioskować, że dostawca powinien każdorazowo weryfikować tożsamość nabywcy wyrobów węglowych, pod rygorem utraty prawa do zastosowania zwolnienia od akcyzy. Taki obowiązek w przypadku sprzedaży internetowej, zdaniem Izby, będzie bardzo trudny (o ile nie niemożliwy) do zrealizowania – weryfikacja tożsamości nabywcy ma bowiem zazwyczaj miejsce wyłącznie na etapie rejestracji klienta na platformie internetowej; zaś węgiel często jest przekazywany przez kurierów nie samemu nabywcy, lecz osobie przez niego upoważnionej (np. domownikowi lub sąsiadowi).

Tym samym wprowadzenie regulacji, która nakazywałaby naliczanie podatku akcyzowego w każdym przypadku gdy nabywca nie okaże dowodu tożsamości, w praktyce oznaczałoby brak możliwości zastosowania zwolnienia od akcyzy w odniesieniu niemal do całości sprzedaży wyrobów węglowych realizowanej na odległość. To z kolei miałoby negatywny wpływ na konkurencyjność oferty przedsiębiorstw zajmujących się realizacją tego rodzaju dostaw.

W związku z powyższym, zdaniem Izby, konieczne jest rozważenie: (i) modyfikacji proponowanych zapisów w celu umożliwienia dalszego prowadzenia sprzedaży wyrobów węglowych przez Internet oraz (ii) wprowadzenia stosownych rozwiązań uwzględniających specyfikę tego segmentu rynku wyrobów węglowych.

D. ZAŁĄCZONE DOKUMENTY		
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
E. Niniejsze zgłoszenie dotyczy ~~uzupełnienia braków formalnych/zmiany danych**~~ zgłoszenia dokonanego dnia ..... (podać datę z części F poprzedniego zgłoszenia)		
F. OSOBA SKŁADAJĄCA ZGŁOSZENIE		
Imię i nazwisko	Data	Podpis
Janusz Olszanowski	23 września 2019 r.	P R Z E S Główniczej Izby Przemysłowo-Handlowej mgr inż. Janusz Olszowski
G. KLAUZULA ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA SKŁADANIE FAŁSZYWYCH ZEZNAN		
Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia		 (podpis)

* Jeżeli zgłoszenie nie jest składane w trybie art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, treść: "– Zgłoszenie zmiany danych" skreśla się.

** Niepotrzebne skreślić.

Pouczenie:

1. Jeżeli zgłoszenie ma na celu uwzględnienie zmian zaistniałych po dacie wniesienia urzędowego formularza zgłoszenia (art. 7 ust. 6 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa) lub uzupełnienie braków formalnych poprzedniego zgłoszenia (§ 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 sierpnia 2011 r. w sprawie zgłaszania zainteresowania pracami nad projektami aktów normatywnych oraz projektami założeń projektów ustaw (Dz. U. Nr 181, poz. 1080)), w nowym urzędowym formularzu zgłoszenia należy wypełnić wszystkie rubryki, powtarzając również dane, które zachowały swoją aktualność.
2. Część B formularza wypełnia się w przypadku zgłoszenia dotyczącego jednostki organizacyjnej oraz w sytuacji, gdy osoba fizyczna, która zgłasza zainteresowanie pracami nad projektem założeń projektu ustawy lub projektem aktu normatywnego, nie będzie uczestniczyła osobiście w tych pracach.
3. W części D formularza, stosownie do okoliczności, uwzględnia się dokumenty, o których mowa w art. 7 ust. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, a także pełnomocnictwa do wniesienia zgłoszenia lub do reprezentowania podmiotu w pracach nad projektem aktu normatywnego lub projektu założeń projektu ustawy.
4. Część E formularza wypełnia się w przypadku uzupełnienia braków formalnych lub zmiany danych dotyczących wniesionego zgłoszenia.